

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-321-0014

Dato: 11. november 2009

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 22 – Forslag til lov om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven og forskellige andre love (Justeringer af pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatningsloven, udbytteskat i skattefritagne dødsboer samt tekniske justeringer af Forårspakke 2.0).

Hermed sendes kommentar til henvendelse af 2. november 2009 fra Finansrådet (L 22 - bilag 3).

Kristian Jensen

/ Birgitte Christensen

Finansrådet har den 2. november 2009 henvendt sig til Folketingets Skatteudvalg om enkelte forhold i lovforslaget.

Ingen endelig opgørelse af pensionsafkastskatten ved afgiftsfri overførsler af pensionsordninger.

Efter lovforslaget gives der adgang til at foretage afgiftsfri overførsler af pensionsordninger mellem et pensionsinstitut og et pengeinstitut, uden at der skal foretages en endelig opgørelse af pensionsafkastskatten. Finansrådet finder dette positivt, men peger på, at det forhold, at et pensionsinstitut fortsat har adgang til at vælge at foretage endelig afregning af pensionsafkastskatten, vil hæmme det frie valg for pensionskunden af pensionsudbyder til skade for konkurrencen på pensionsmarkedet.

Hertil bemærkes:

Som det anføres i høringskemaet, jf. bilag 1 til lovforslaget, sikrer valgfriheden en høj grad af fleksibilitet. Dertil kommer, at en fjernelse af valgfriheden vil indebære en stramning af reglerne for overførsel af pensionsordninger mellem to forsikringsselskaber. Endelig vil det være et konkurrenceparameter for den enkelte pensionsudbyder, om man i forbindelse med afgiftsfri overførsler foretager endelig opgørelse af pensionsafkastskatten eller ej.

Ophør af personers fulde skattepligt

Finansrådet anfører for det første, at det bør sikres, at SKAT giver meddelelse til pensionsinstitutet, når fuldt skattepligtsophør/skift af skattemæssigt domicil har fundet sted. I modsat fald må det præciseres i loven, hvornår og under hvilke forhold der foreligger "kendskab" til skattepligtsophør/skift af domicil. Således forekommer en meddelelse fra kunden eller en formodning fra den enkelte ansatte i pensionsinstitutet næppe at være et hensigtsmæssigt kriterium til at opgøre eventuel PAL-skat.

Hertil bemærkes:

Det er ikke hensigten med den foreslåede § 23 a i pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 10, at pensionsinstitutterne selv skal vurdere, om en pensionskunde er fuldt skattepligtig eller ej. SKAT udsteder i forbindelse med skattepligtsophøret en fritagelsesattest til pensionskunden, som kunden med henblik på at opnå skattefrihed sender til pensionsudbyderen. Pensionsudbyderen får dermed kendskab til ophøret.

Finansrådet vil for det andet gerne have oplyst, om pensionsinstitutet skal betale morarente, såfremt PAL-skat ved årsskiftet ikke er beregnet korrekt.

Hertil bemærkes:

Rentebestemmelsen i pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse for ophør af fuld skattepligt efter den foreslåede § 23 a.

Finansrådet anfører for det tredje, at det bør sikres, at pensionsinstituttet aldrig kan komme til at hæfte for eventuel PAL-skat, som det ikke er muligt at inddrive som følge af, at depotværdien er faldet fra tidspunktet for skattepligtsophøret til det tidspunkt, hvor pensionsudbyderen får kendskab til ændringen af skattepligtsforholdet, eller som ikke kan inddrives, fordi man ikke kan gennemføre et salg af papirer uden kundens samtykke.

Hertil bemærkes:

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 2, som foreslås at finde tilsvarende anvendelse i tilfælde omfattet af den foreslåede § 23 a, gælder, at pensionsinstituttet inden en nærmere angivet frist er forpligtet til at indsende opgørelse af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf samt selve skatten til SKAT. Af reglen i § 23, stk. 2, fremgår der ingen undtagelse til forpligtelsen til at afregne skatten overfor SKAT.

Finansrådet anfører for det fjerde, at den foreslåede § 23 a bør suppleres med bestemmelser om værdiansættelse af unoterede aktier opkøbt til pensionsordningen. Pengeinstituttet kan ifølge Finansrådet ikke forestå en sådan værdiansættelse.

Hertil bemærkes:

Pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 7, regulerer værdiansættelsen af unoterede aktier i forbindelse med lagerbeskatningen ved indkomstårets udløb. Pensionskunden skal årligt og senest den 1. december i det enkelte indkomstår give pengeinstituttet oplysning om de relevante værdier, jf. § 15, stk. 7, 3. pkt.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 11, stk. 2, gælder, at i indkomstår, hvor skattepligten indtræder eller ophører, er indkomståret den del af kalenderåret, hvori skattepligten har bestået. Pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 7, finder altså tilsvarende anvendelse ved ophør af skattepligt.

Imidlertid tager bestemmelsen i § 15, stk. 7, 3. pkt., om kundens pligt over for pengeinstituttet ikke umiddelbart højde for, at værdiansættelsesbestemmelsen vil finde tilsvarende anvendelse ved ophør af fuld skattepligt.

Jeg vil derfor fremsætte ændringsforslag til lovforslaget, hvorefter kunden i forbindelse med skattepligtsophøret over for pengeinstituttet skal give pengeinstituttet oplysning om de relevante værdier. For de nærmere vilkår henvises til det lovede ændringsforslag.

Finansrådet anfører for det femte, at fristen på tre hverdage for pensionsudbyderen til at foretage en endelig opgørelse af beskatningsgrundlaget og den skattepligtige del heraf er for kort. Den bør i stedet sættes til 30 dage. Der er således tidskrævende opgaver forbundet med opgørelsen.

Hertil bemærkes, at jeg agter at stille et ændringsforslag, således at fristen er 30 dage.

Hvilke kollektive pensionsordninger er omfattet af overgangsbestemmelserne?

Finansrådet ønsker at få præciseret, hvilke kollektive ordninger der er omfattet af overgangsbestemmelserne i lov nr. 412 af 29. maj 2009, herunder ønskes belyst, om adgangen til at kunne indbetale ud over 100.000 kr.'s-loftet til en rateordning/ophørende livrente på en kollektiv ordning omfattet af overgangsreglerne for kollektive overenskomster forudsætter, at størrelsen af bidraget til rateordningen/ophørende livrente eksplicit er fastsat i selve overenskomsten, eller om adgangen også gælder, hvis arbejdstageren ved eget valg kan fastsætte andelen af det samlede pensionsbidrag, som indsættes på rateordning/ophørende livrente.

Endvidere bør det præciseres, om undtagelsen kun gælder, såfremt pensionsindbetalingen via overenskomsten overstiger 100.000 kr. – f.eks. 150.000 kr. – eller om undtagelsen tillige finder anvendelse ved en privat indbetaling på 40.000 kr. og en indbetaling via en kollektiv overenskomst på 70.000 kr. Bestemmelsen i § 3, stk. 12, i lov nr. 412 af 29. maj 2009 kan læses således, at arbejdsgiverens indbetalinger på rateordninger m.v. på de omfattede kollektive ordninger ikke indgår i 100.000 kr.'s-loftet.

Hertil bemærkes:

Overgangsreglen i § 3, stk. 12, i lov nr. 412 af 29. juni 2009 går ud på, at der i en overgangsperiode er fuld fradragsret for en arbejdsgivers obligatoriske indbetalinger til en arbejdsmarkedspensionsordning, omfattet af en kollektiv overenskomst, uanset at indbetalingen overstiger loftet på 100.000 kr. for indbetalinger til en rateordning eller ophørende livrente.

Det er ikke muligt via lovgivning at præcisere nærmere hvilke arbejdsmarkedspensioner, der er omfattet af overgangsreglen. En eventuel lovgivning, der tager sigte på at definere hvilke arbejdsmarkedspensioner, der er omfattet af overgangsreglen, kan indebære risiko for uheldige modsætningslutninger. I det omfang der er tvivl om, hvorvidt der er tale om obligatoriske indbetalinger ifølge en kollektiv overenskomst, jf. § 3, stk. 12, i nævnte lov, må dette afgøres konkret, eventuelt ved at søge bindende svar i SKAT.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt den situation, hvor arbejdstageren ved eget valg kan fastsætte andelen af det samlede pensionsbidrag, som indsættes på rateordning/ophørende livrente, er omfattet af overgangsreglen, bemærkes, at den tager sigte på situationer, hvor den ansatte/arbejdsgiveren er forpligtet til at foretage indbetalinger i henhold til en overenskomst, og parterne således ikke selv kan ændre indbetalingerne med henblik på at bringe indbetalingen ned på 100.000 kr. Overgangsreglen gælder ifølge ordlyden af overgangsreglen kun for ”obligatoriske indbetalinger ifølge en kollektiv overenskomst”. I det tilfælde, hvor arbejdstageren ved eget valg kan fastsætte andelen af det sam-

lede pensionsbidrag, er der netop ikke tale om obligatoriske indbetalinger. Den situation, som Finansrådet spørger om, er således ikke omfattet af overgangsreglen.

I den situation, hvor der i en arbejdsgiverordning på en rateordning eller ophørende livrente i et år indbetales eksempelvis 70.000 kr., og arbejdstageren privat herudover foretager en indbetaling på 40.000 kr., indebærer overgangsreglen, at arbejdstageren har bortseelsesret for de 70.000 kr. på arbejdsgiverordningen. Herudover har den pågældende arbejdstager fradragsret for 30.000 kr., som den pågældende indbetaler privat på ordningen. Pensionsopsparereren kan godt indbetale de sidste 10.000 kr. Konsekvensen er, at der ikke er fradragsret for beløbet, og at beløbet ikke beskattes i forbindelse med udbetalingen. Der henvises til det sidste eksempel i bemærkningerne til § 3, stk. 13, i lovforslag nr. L 200 i Forårspakke 2.0.

Ophævelse af efterbeskatningsreglerne

Finansrådet finder, at det bør overvejes at ophæve efterbeskatningsreglerne i PBL §§ 19A-19E, da Danmark dels gennem de fleste dobbeltbeskatningsoverenskomster har fået tillagt beskatningsretten, dels via skattereformen har begrænset indbetalinger på rateopsparinger. Loftet over indbetalinger på ratepension indebærer, at spekulation ved udrejse ikke er muligt. Ratepensioner/ophørende livrenter bør således som minimum undtages fra bestemmelsen. Den gældende lovgivning medfører, særligt i forbindelse med udstationeringer af ansatte, at der ofte skal søges dispensationer for den nævnte beskatning - uagtet at personen ikke har udsigt til at gå på pension som følge af alder, og efter udstationeringsaftalen vender hjem til Danmark efter en kortere periode.

Hertil bemærkes:

Finansrådets forslag ligger uden for lovforslaget. Jeg vil dog under alle omstændigheder henlede opmærksomheden på, at loftet for indskud på ratepension og ophørende livrenter først finder anvendelse fra 2010, mens man ved anvendelsen af efterbeskatningsreglerne ser tilbage på indskuddene de seneste 5 indkomstår før fraflytningen.

Hertil kommer, at det jo – som det også fremgår af Finansrådets kommentar – ikke er i alle dobbeltbeskatningsoverenskomster, at Danmark har fået tillagt beskatningsretten.